

Organization) for så vidt angår sejladsens sikkerhed, og for så vidt angår lufttrafikkens sikkerhed baseres reglerne på ICAO-standarder (International Civil Aviation Organization). ITU (International Telecommunication Union) fastsætter formen for advarselssignaler over radio, medens de almindelige foranstaltninger til vejledning for sejladsen, som f. eks. lysafmærkning, tågesignal, radarsvarefyre (racons), båker og bøgers udformning, fastsættes efter anbefalinger fra IALA (International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities). Udformningen af signaturene i søkortene fastsættes efter anbefalinger fra IHO (International Hydrographic Organization). IMO, ICAO, ITU og IHO er organisationer opbygget i FN-regi, mens IALA formelt set er en forening af autoritative myndigheder for søafmærkning.

Til artikel 263:

Artiklen specificerer de generelle regler for staters ansvar, som udspringer af manglende opfyldelse af en folkeretlig aftale, jf. artikel 304.

Stater eller internationale organisationer bør sikre sig, at forskning udføres i overensstemmelse med Konventionen og overvåge den forskning, som de ikke selv foretager, jf. stk. 1, hvorfor der bør være et ansvar for en skade, hvor de har forsømt deres tilsynspligt.

For den folkeretlige opfyldelse hæfter staten, det være sig flagstaten, hvor forskningsskibet er registreret, eller den stat, hvor de ansvarlige forskningsinstitutioner har deres sæde. En undtagelse herfra er kompetente internationale organisationer (de bliver i Havretskonventionens kapitel XIII nævnt på lige fod med forskningsstater), for så vidt de selv udfører projekter eller lader dem udføre for deres regning. Kompetente internationale organisationer hæfter i disse tilfælde alene, jf. stk. 2.

Særligt bliver stater eller kompetente internationale organisationers ansvar for forurening af havmiljøet på grund af den af dem eller på deres vegne udførte videnskabelige havforskning fremhævet, jf. stk. 3, der i spørgsmål om miljøansvar som følge af videnskabelig havforskning henviser til bestemmelserne i artikel 235.

Til artikel 264:

Spørgsmål om videnskabelig havforskning har indtil nu ikke været genstand for en retssag. For så vidt der inden for havforskningen overhovedet har været internationale konflikter, er de blevet løst gennem direkte forhandling mellem parterne.

Artiklen omfatter alle tvister »vedrørende fortolkning eller anvendelse af bestemmelserne i denne konvention med hensyn til videnskabelig havforskning« og er ikke begrænset til tvister angående fortolkning eller anvendelighed af kapitel XIII. Tvister om videnskabelig havforskning skal bilægges efter de samme principper og med den samme fremgangsmåde som ellers i Konventionen, jf. henvisningen til kapitel XV, afsnit 2 og 3).

Til artikel 265:

Artiklen skal ses i sammenhæng med artikel 264.

»Foreløbige foranstaltninger« har til formål at sikre, at den endelige afgørelse af en tvist ikke præjudiceres. Et omtvistet havforskningsprojekt, hvortil tilladelse er meddelt, suspenderes derfor, medmindre kyststaten giver sit udtrykkelige samtykke til »forskningsaktiviteter«. Heri ligger, at kyststaten på foreløbig basis kan nøjes med at begrænse sit samtykke til en del af projektet.

Til Kapitel XIV (artikel 266 – 278)

Udvikling og overførsel af havteknologi

Kapitel XIV indeholder bestemmelser om samarbejde mellem de industrialiserede lande og udviklingslandene med hensyn til videnskabelig forskning med det formål at reducere de bestående skel i den teknologiske udvikling. Kapitlet er for langt størstedelens vedkommende af deklaratorisk karakter og pålægger de kontraherende parter få konkrete forpligtelser. Bestemmelserne nødvendiggør ikke ændring af dansk praksis. De i kapitlet forekommende målsætninger er hovedsagelig af uforbindende karakter. Det er grundtanken, at overførslen af teknologi skal ske på markedsmæssige vilkår.

Kapitlet falder i 4 afsnit: Almindelige bestemmelser (artikel 266 – 269), internationalt samarbejde (artikel 270 – 274), nationale og regionale havforskningscentre og teknologiske centre (artikel 273 – 277) og samarbejde mellem internationale organisationer (278).

Til artikel 266:

Formålet med regelsættet er som nævnt at højne udviklingslandenes teknologiske niveau ved hjælp af overførsel af forskningsresultater. Dette kan ske gennem bilateralt samarbejde eller gennem samarbejde med de kompetente internationale organisationer. Samarbejdet kan også formidles gennem Myndigheden, jf. artikel 143. Bestemmelserne har karakter af hensigtserklæringer og samarbejdsmålsætninger, der ikke pålægger de kontraherende parter egentlige plig-